

Мирче Донев Ацев (псевд. Стојче) (с. Ореовец, Прилепско, 20. X 1915 – Скопје, 4. I 1943) –македонски национален деец и народен херој на Македонија. Учествува во македонското националноослободително и студентското движење. Бил активен член на Студентското друштво „Вардар“. Во 1938 година станува член на КП и е активен во организирањето партиски организации во Охрид и Струга. Прогонувач од полицијата во 1940 година, преминал во илегала и ја раководи партиската печатница на ПК на КП во Македонија. По фашистичката окупација бил еден од истакнатите организатори и раководители на НОБ, член и секретар на ПК на КПЈ. Работел на организирање на партизанските одреди и станал член на Главниот штаб на НОБ и ПОМ. На 19. XII 1942 година бил уапсен од бугарската полиција. По жестоко мачење бил убиен. Во негова чест Првиот партизански батаљон на НОБ на Македонија го носи неговото име, а на 16. VIII 1944 година е прогласен за народен херој.

Мирчев Ацев е роден на 20 октомври 1915 година во село Ореовец, Прилепско, во земјоделско но и истакнато македонско револуционерно семејство. Името го добива по неговиот познат стрико Мирче Ацев, прилепски војвода на ТМОРО и брат на

македонските војводи Петар и Ѓорги Ацеви, сите борци за самостојна и национална држава на македонскиот народ уште од времето на владеењето на Османлиите со Македонија.

Основното образование Мирче Ацев го стекнува во родното место. По завршувањето на четвртиот клас, заминува да учи во Прилеп. Но, по укинувањето на полната гимназија од страна на тогашниот режим на Петар Живковиќ, своето образование го продолжува во Битола. Во учебната 1933/34 година се запишува во петти клас во битолската гимназија, каде се истакнува со својата одговорност и упорност. Четори години потоа, матурира во летото 1937 г

Мошне рано го носи бремето на своите родители, кои заради револуционерното минато во нивното семејство честопати беа изложени на бруталноста на големосрпскиот режим. Запознат со семејните револуционерни традиции, како и за страдањата и стремежите на сопствениот народ, Мирче Ацев тргнува по стапките на своите претходници и уште во Прилеп се запознава со прогресивната литература и станува огорчен противник на тогашниот режим.

Свесен дека само преку образованието може успешно да се спротивстави на тогашното безаконие и да му помогне на сопствениот народ, Мирче Ацев есента 1937 година се запишува на Правниот факултет во Белград. Набргу се вклучува во Организацијата на напредните студенти. Преку организацијата раководена од комунистичката партија, напредните студенти ги зедоа во свои раце разните стручни здруженија, одбори и студентската менза.

Мирче Ацев учествува во македонското националноослободително комунистичко и студентското движење. Станува активен член е на Студентското друштво на напредните Македонци во Белград, „Вардар“, каде се спријателува со Кузман Јосифовски – Питу и Страшо Пинџур. Во 1938 година, Ацев е примен во КП и задолжен за организирање партиски организации во Охрид и Струга, како и студентската колонија во Охрид. Во летото 1939 година во градот ги формира првата партиска организација и првиот местен комитет.

Во почетокот на 1940 година, по налог на партијата Мирче Ацев е испратен во Скопје. Прогонуван од полицијата премина во илегала и ја раководи партиската печатница на ПК на КП за Македонија, во Скопје. Задно со Страшо Пинџур го подготвува печатењето

на партискиот орган, весникот „Искра“. Мирче е во постојано движење и како партиски инструктор ги посетува партиските организации во повеќе градови во Македонија.

Влијанието на Мирче Ацев се чувствува за време на демонстрациите по повод прославата на Илинденското востание на 2 август 1940 година во Охрид и Прилеп. Овие демонстрации ја покажаа целата снага на комунистичкото движење и македонското национално движење. Во Прилеп повеќе илјади граѓани отворено се судрија со жандармеријата и полицијата. Во Охрид, Ацев ги организира демонстрациите заедно со напредните македонски и југословенски студенти кои се наѓаа во студентската феријална колонија. Како партиски човек кој има раководна улога, на демонстрациите во Охрид, тој повикува народот на организирана борба за слобода, за што заедно со неколкумина други студенти бил извесно време затворен.

По излегувањето од затвор, се враќа во Скопје каде останува се до почетокот на војната во Југославија. Неколку дена по нападот на 6 април 1941 на фашистичка Германија врз Југославија, Мирче Ацев и Страшо Понџур замунуваат за Кавадарци, а потоа Мирче оди во Прилеп каде работи на подготовки за востание. По кратко време повторно се враќа на работа во Покраинскиот комитет во Скопје.

Мирче Ацев по налог на партијата, од јули 1941 година преминува во Крушево, а во октомври месец станува член на ПК на КПЈ за Македонија. Како партиски инструктор на ПК на КПЈ за Македонија, кон крајот на 1941 заминува за Битола, од каде во длабока илегала работи со партиските организации во Битола, Ресен и Охрид.

Една година по фашистичката окупација, Ацев станува еден од истакнатите организатори и раководители на НОБ. Мирче Ацев се залага за зацврстување на организацијата во градот и селата, како и за доследно спроведување на курсот за вооружено востание. Незадоволен од активноста на Покраинскиот комитет тој ја критикува работа на своите сопартијци по што доаѓа до кадровски промени во организацијата, во пролета 1942 година.

Во јуни истата година, Мирче Ацев е назначен за привремен секретар на Покраинскиот комитет на КПЈ. Ацев како привремен секретар, заедно со Кузман Јосифовски – Питу, се залага за интензивирање на вооружената борба и работи на организирање на партизанските одреди. Станува член на Главниот штаб на НОВ и ПОМ.

Мирче Ацев и Страшо Пинџур во септември 1942 година излегуваат на терен за да ги посетат партиските организации и партизанските одреди во Велешко и Прилепско. Сосема случајно, на 19 декември 1942 година биле уапсени од страна на бугарската полиција во Велес. Отаму, Мирче и Страшо биле пренесени во зогласната полициска управа во Скопје, каде биле изложени на брутална полициска тортура.

Иако е подложен на суровот испрашување, Мирче Ацев одбива да даде било какви други податоци за организацијата, освен неговото име и презиме. Бесни поради неговото херојско држење, немоќни да го скршат неговиот отпор и да извлечат било каква информација, бугарските полицајци го тепаат на смени до смрт. По долго сурово испрашување и сверско мачење во Обласната полициска управа, бугарската полиција на 4 јануари 1943 година, без судски процес ги убива и двајцата (Мирче и Страшо). Бугарската полиција за да ја прикријат бруталноста на испрашувањето, го фрлаат полумртвото тело на Ацев низ прозор, а случајот се обидуваат да го претстават како самоубиство.

Во чест на жртвата на Мирче Ацев кој го положи својот живот пред олтарот на слободата, Првиот партизански батаљон на НОВ на Македонија го носи неговото име, а на 16. VIII 1944 година тој е прогласен за народен херој на Македонија.